```
1 # --Loops--
 2 # По същество циклите са начин да правите нещо отново и отново.
 3 # Започнете с въвеждане на код cat.py в прозореца на терминала.
 4 # В текстовия редактор започнете със следния код:
 5 """"""""
 6 print("meow")
 7 print("meow")
 8 print("meow")
10 """"""""""
11 # Изпълнявайки този код, като напишете python cat.py, ще забележите,
   че програмата изпълнява теож три пъти.
12 # Когато се развивате като програмист, вие искате да обмислите как
   човек може да подобри области от своя код,
13 # където въвежда едно и също нещо отново и отново.
14 # Представете си къде някой би искал да "meow" 500 пъти.
15 # Би ли било логично да въвеждате същия израз на print("meow") отново
   и отново?
16 # Циклите ви позволяват да създадете блок от код, който се изпълнява
   отново и отново.
17
18 # --While Loops--
19 # Цикълът while е почти универсален във всички кодиращи езици.
20 # Такъв цикъл ще повтаря блок от код отново и отново.
21 # В прозореца на текстовия редактор редактирайте кода си, както следва
22 """"""""
23 i = 3
24 while i != 0:
       print("meow")
26 """"""""
27 # Забележете как въпреки че този код ще изпълни print("meow") няколко
   пъти, той никога няма да спре!
28 # Ще се върти завинаги. докато циклите работят, като многократно питат
    дали условието на цикъла е изпълнено.
29 # В този случай компилаторът пита "не е ли равно на нула?"
30 # Когато заседнете в цикъл, който се изпълнява вечно, можете да
   натиснете control-c на клавиатурата си, за да излезете от цикъла.
31 # За да коригираме този цикъл, който продължава вечно, можем да
  редактираме нашия код, както следва
32 """"""""
33 i = 3
34 while i != 0:
35
       print("meow")
       i = i - 1
36
37 """"""""
38 # Забележете, че сега нашият код се изпълнява правилно, намалявайки і
   с 1 за всяка "итерация" през цикъла.
39 # Този термин итерация има специално значение в рамките на кодирането.
40 # Под итерация имаме предвид един цикъл през цикъла.
41 # Първата итерация е "О-та" итерация през цикъла.
42 # Втората е "1-вата" итерация.
43 # В програмирането ние броим, започвайки с 0, след това 1, след това 2
```

```
43 .
44 # Можем допълнително да подобрим нашия код, както следва:
45 """"""""
46 i = 1
47
       while i <= 3:
           print("meow")
48
49
           i = i + 1
50 """""""
51 # Забележете, че когато кодираме і = і + 1, присвояваме стойността на
   і отдясно наляво.
52 # По-горе започваме от едно, както повечето хора броят (1, 2, 3).
53 # Ако изпълните кода по-горе, ще го видите да мяука три пъти.
54 # Най-добрата практика в програмирането е да започнете да броите с
55 # Можем да подобрим нашия код, за да започнем да броим с нула:
56 """"""""
57 i = 0
58 while i < 3:
59
       print("meow")
       i += 1
61 """"""""
62 # Забележете как промяната на оператора на i < 3 позволява на нашия
  код да функционира по предназначение.
63 # Започваме с броене с 0 и той итерира нашия цикъл три пъти,
   произвеждайки три мяукания.
64 # Освен това забележете как i += 1 е същото като i = i + 1.
66 # -- For Loops --
67 # Цикълът for е различен тип цикъл.
68 # За да разберете най-добре for цикъла, най-добре е да започнете, като
   говорите за нов тип променлива, наречен списък в Python.
69 # Както и в други области на нашия живот, можем да имаме списък с
   хранителни стоки, списък със задачи и т.н.
70 # Цикълът for преминава през списък от елементи.
71 # Например, в прозореца на текстовия редактор, променете вашия cat.py
   код, както следва:
72 """"""""
73 for i in [0, 1, 2]:
74
       print("meow"
75 """""""""
76 # Забележете колко изчистен е този код в сравнение с предишния код на
   цикъла while.
77 # В този код і започва с 0, теож, на і се присвоява 1, теож и накрая
   на і се присвоява 2, теож и след това завършва.
78 # Докато този код постига това, което искаме, има някои възможности за
   подобряване на нашия код за екстремни случаи.
79 # На пръв поглед нашият код изглежда страхотно. Но какво ще стане, ако
   искате да повторите до един милион?
80 # Най-добре е да създадете код, който може да работи с такива
   екстремни случаи.
81 # Съответно можем да подобрим нашия код, както следва:
82 """"""""
83 for i in range(3):
```

```
84
        print("meow")
 85 """"""""
 86 # Забележете как range(3) автоматично връща три стойности (0, 1 и 2).
 87 # Този код ще се изпълни и ще произведе желания ефект, мячкайки три
 88 # Нашият код може да бъде допълнително подобрен. Забележете как
   никога не използваме і изрично в нашия код.
 89 # Тоест, докато Python се нуждае от і като място за съхраняване на
   номера на итерацията на цикъла,
 90 # ние никога не го използваме за други цели.
 91
 92 # B Python, ако такава променлива няма никакво друго значение в нашия
 93 # можем просто да представим тази променлива като единична долна
    черта _.
 94 # Следователно можете да промените кода си, както следва:
 95 """"""""
 96 for _ in range(3):
 97
       print("meow")
 98 """""""
 99 # Забележете как промяната на і на _ няма никакво влияние върху
   функционирането на нашата програма.
100
101 # Нашият код може да бъде допълнително подобрен. За да разширите ума
   си към възможностите в Python,
102 # разгледайте следния код:
103 """"""""
104 print("meow" * 3)
105 """"""""
106 # Забележете как ще мяука три пъти, но програмата ще произведе
   мяумяумяу като резултат.
107 # Помислете: Как можете да създадете прекъсване на ред в края на
   всяко мячкане?
108
109 # Всъщност можете да редактирате кода си, както следва:
110 """"""""
111 print("meow\n" * 3, end="")
112 """"""""
113 # Забележете как този код произвежда три мяукания, всяко на отделен
114 # Чрез добавяне на end="" и \n казваме на компилатора да добави нов
   ред в края на всяко мяукане.
115
116 # Подобряване с въвеждане от потребителя
117
118 # Може би искаме да получим информация от нашия потребител.
119 # Можем да използваме цикли като начин за валидиране на входа на
   потребителя.
120 # Обща парадигма в рамките на Python е използването на цикъл while за
     валидиране на въведеното от потребителя.
121 # Например, нека опитаме да подканим потребителя за число, по-голямо
    или равно на 0:
```

122 """"""""

```
123 while True:
        n = int(input("What's n? "))
124
125
        if n < 0:
126
            continue
127
        else:
128
            break
129 """"""""
130 # Забележете, че въведохме две нови ключови думи в Python, continue и
131 # continue изрично казва на Python да премине към следващата итерация
     на цикъл.
132 # break, от друга страна, казва на Python да "излезе" от цикъл рано,
    преди да е завършил всичките си итерации.
133 # В този случай ще продължим към следващата итерация на цикъла,
    когато п е по-малко от 0 – в крайна сметка
134 # ще подканим отново потребителя с "What's n?".
135 # Ако обаче п е по-голямо или равно на О, ще излезем от цикъла
136 # и ще позволим на останалата част от нашата програма да работи.
137
138 # Оказва се, че ключовата дума continue е излишна в този случай.
    Можем да подобрим нашия код, както следва:
139 """"""""
140 while True:
        n = int(input("What's n? "))
141
142
        if n > 0:
143
            break
144
145 for _ in range(n):
        print("meow")
146
147 """"""""
148 # Забележете как този цикъл while ще работи винаги (завинаги), докато
     п е по-голямо от 0.
149 # Когато п е по-голямо от 0, цикълът прекъсва.
150
151 # Внасяйки нашето предишно обучение, можем да използваме функции за
    допълнително подобряване на нашия код:
152 """"""""
153 def main():
        meow(get_number())
154
155
156 def get_number():
157
        while True:
158
            n = int(input("What's n? "))
159
            if n > 1:
160
                return n
161
162 def meow(n):
163
        for _ in range(n):
            print("meow")
164
165
166 main()
167 """"""""
168 # Забележете как не само променихме вашия код, за да работи в
```

```
168 множество функции,
169 # но също така използвахме оператор return, за да върнем стойността
    на п обратно към основната функция.
170
171
172 # -- Повече за списъците - More About Lists --
173
174 # Помислете за света на Хогуортс от прочутата вселена на Хари Потър.
175 # В терминала въведете код hogwarts.py. В текстовия редактор
    кодирайте както следва:
176 """"""""
177 students = ["Hermoine", "Harry", "Ron"]
178
179 print(students[0])
180 print(students[1])
181 print(students[2])
182
183 """"""""
184 # Забележете как имаме списък със студенти с техните имена, както по-
185 # След това отпечатваме ученика, който е на 0-то място, "Hermoine".
    Всеки от другите студенти също е отпечатан.
186 #
187 # Точно както илюстрирахме по-рано, можем да използваме цикъл, за да
    обикаляме списъка.
188 # Можете да подобрите кода си, както следва:
189 """"""""
190 students = ["Hermoine", "Harry", "Ron"]
192 for student in students:
193
        print(student)
194 """"""""
195 # Забележете, че за всеки ученик в списъка със студенти, той ще
    отпечата ученика по предназначение.
196 # Може би се чудите защо не използвахме обозначението _, както беше
    обсъдено по-горе.
197 # Избираме да не правим това, защото student се използва изрично в
    нашия код.
199 # Можете да научите повече в документацията на Python за списъци.
200 # https://docs.python.org/3/tutorial/datastructures.html#more-on-
    lists
201
202 # -- Length -- Дължина --
203
204 # Можем да използваме len като начин за проверка на дължината на
    списъка, наречен студенти.
205 # Представете си, че не просто искате да отпечатате името на ученика
    , но и неговата позиция в списъка.
206 # За да постигнете това, можете да редактирате кода си, както следва:
208 students = ["Hermoine", "Harry", "Ron"]
209
```

```
210 for i in range(len(students)):
211
        print(i + 1, students[i])
212 """""""""
213 # Забележете как изпълнението на този код води не само до получаване
    на позицията на всеки ученик плюс едно чрез і + 1,
214 # но също така отпечатва името на всеки ученик.
215 # len ви позволява динамично да виждате колко дълъг е списъкът на
    учениците, независимо колко расте.
216
217 # Можете да научите повече в документацията на Python за len.
218 # https://docs.python.org/3/library/functions.html?highlight=len#len
219
220
221 # -- Dictionaries -- РЕЧНИЦИ --
222
223 # dicts или Dictionaries е структура от данни, която ви позволява да
    свързвате ключове със стойности.
224 # Когато списъкът е списък с множество стойности, dict свързва ключ
    със стойност.
225 # Имайки предвид къщите на Хогуортс, можем да назначим конкретни
    ученици в конкретни къщи.
226 """"""""
227 students = ["Hermoine", "Harry", "Ron", "Draco"]
228 houses = ["Gryffindor", "Gryffindor", "Griffindor", "Slytherin"]
229 """"""""
230 # Забележете, че можем да обещаем, че винаги ще поддържаме тези
    списъци в ред.
231 # Индивидът на първата позиция от учениците се свързва с къщата на
    първата позиция в списъка с къщи и т.н.
232 # Това обаче може да стане доста тромаво, тъй като списъците ни
   растат!
233 #
234 # Можем да подобрим нашия код с помощта на dict, както следва:
235 """"""""
236 students = {
237
        "Hermoine": "Gryffindor",
238
        "Harry": "Gryffindor",
239
        "Ron": "Gryffindor",
        "Draco": "Slytherin"
240
241 }
242 print(students["Hermoine"])
243 print(students["Harry"])
244 print(students["Ron"])
245 print(students["Draco"])
246
247 output:
248 Gryffindor
249 Gryffindor
250 Gryffindor
251 Slytherin
252 """"""""
253
254 # Забележете как използваме {} фигурни скоби, за да създадем речник.
```

```
255 # Когато списъците използват числа, за да обикалят списъка, dicts ни
    позволяват да използваме думи.
256 # Стартирайте кода си и се уверете, че резултатът ви е както следва:
257
258 # Можем да подобрим нашия код, както следва:
259 """"""""
260 students = {
        "Hermoine": "Gryffindor",
261
262
        "Harry": "Gryffindor",
263
        "Ron": "Gryffindor",
        "Draco": "Slytherin",
264
265 }
266 for student in students:
267
        print(student)
268
269 output:
270 Hermoine
271 Harry
272 Ron
273 Draco
274 """"""""
275 # Забележете как изпълнявайки този код, for цикълът ще обхожда само
    всички ключове,
276 # което ще доведе до списък с имената на учениците. Как можем да
    отпечатаме и стойности, и ключове?
277
278 # Променете кода си, както следва:
279 """"""""
280 \text{ students} = {
281
        "Hermoine": "Gryffindor",
        "Harry": "Gryffindor",
282
283
        "Ron": "Gryffindor",
284
        "Draco": "Slvtherin"
285 }
286 for student in students:
287
        print(student, students[student])
288
289 output:
290 Hermoine Gryffindor
291 Harry Gryffindor
292 Ron Gryffindor
293 Draco Slytherin
294 """"""
295 # Забележете как ученици students[student] ще отидат до ключа на
    всеки ученик и ще намерят стойността на къщата им.
296 # Изпълнете кода си и ще забележите как изходът е малко объркан.
297 # Можем да изчистим функцията за печат, като подобрим нашия код,
    както следва:
298 """"""""
299 students = {
300
        "Hermoine": "Gryffindor",
301
        "Harry": "Gryffindor",
        "Ron": "Gryffindor",
302
```

```
303
        "Draco": "Slytherin",
304 }
305 for student in students:
306
        print(student, students[student], sep=", ")
307
308 output:
309 Hermoine, Gryffindor
310 Harry, Gryffindor
311 Ron, Gryffindor
312 Draco, Slytherin
313 """"""""
314
315 # Забележете как това създава чисто разделяне на , между всеки
    отпечатан елемент.
316
317 # Ами ако имаме повече информация за нашите ученици? Как бихме могли
    да свържем повече данни с всеки от учениците?
318 """"""""
319
        I name
                    house
                                     | patronus
320 0
        Harmione
                        Gryffindor |
                                         0tter
321 1
                        Gryffindor |
        Harry
                    ı
                                         Stag
322 2
        Ron
                    ı
                        Gryffindor |
                                         Jack Russell terrier
323 3
        Draco
                    Slytherin
324
325 """""
326 # Можете да си представите, че искате да имате много данни, свързани
    с множество неща с един ключ.
327 # Подобрете кода си, както следва:
328 """""
329 \text{ students} = [
        {"name": "Hermoine", "house": "Gryffindor", "patronus": "Otter"},
330
331
        {"name": "Harry", "house": "Gryffindor", "patronus": "Stag"},
        {"name": "Ron", "house": "Gryffindor", "patronus": "Jack Russell
332
    terrier"},
        {"name": "Draco", "house": "Slytherin", "patronus": None},
333
334 ]
335 """""
336 # Забележете как този код създава list от dicts. Списъкът, наречен
    студенти, има четири dicts в него:
337 # По един за всеки ученик. Също така забележете, че Python има
   специално обозначение None,
338 # където няма стойност, свързана с ключ.
339 #
340 # Сега имате достъп до множество интересни данни за тези ученици.
    Сега допълнително променете кода си, както следва:
341 """""
342 \text{ students} = [
        {"name": "Hermoine", "house": "Gryffindor", "patronus": "Otter"},
343
        {"name": "Harry", "house": "Gryffindor", "patronus": "Stag"},
344
        {"name": "Ron", "house": "Gryffindor", "patronus": "Jack Russell
345
    terrier"},
346
        {"name": "Draco", "house": "Slytherin", "patronus": None},
347
```

```
348
349 for student in students:
        print(student["name"], student["house"], student["patronus"], sep
=", ")
351 """"
352 # Забележете как цикълът for ще премине през всеки от dicts в списъка
   , наречен студенти.
353 # Можете да научите повече в документацията на Python за dicts.
354 # https://docs.python.org/3/tutorial/datastructures.html#dictionaries
355
356
357
```